

- 7 хж *ев.* Като чу *това* царь-тъ разгнѣва ся, и про-
води войскы-тъ си, та погуби онѣзи убійцы, и
8 градъ-тъ имъ изгори. Тогази казува на слугы-
тъ си: Свадба-та вече е готова, а призванни-тъ
9 не быхж достойни. И тѣй идѣте на кръстопж-
тища-та и колкото намѣрите, призовѣте гы на
10 свадбж. И излѣзохж онѣзи слугы по пжтища-
та, та събрахж всички колкото намѣрихж злы
11 и добры; и напълни ся свадба-та съ гостіе. И
като влѣзе царь-тъ да прѣгледа гостіе-тъ, видѣ
тамъ человекъ не облѣченъ съсъ свадбарскж
12 дрехж: И казува му: Пріятелю, *ты* какъ си
влѣзлъ тука като нѣмашъ свадбарскж дрехж?
13 А той замълча. Тогази рече царь-тъ на слугы-
тъ: Вържѣте му нозѣ-тъ и рѣцѣ тѣ. дигнѣте го,
и хвърлѣте го въ вѣншиж-тж тъмнинж; тамъ ще
14 бжде плачъ и скърцаніе съсъ зжбы; Защото мно-
зина сж звании, а малцина избрании.
15 Тогази отидохж Фарисеи-тъ и съвѣтувахж ся
16 какъ да го впримчатъ въ думж. И проваждатъ
до него ученицы-тъ си наедно съсъ Иродіаны-тъ,
и казувахж: Учителю, знаемъ че ты си правъ
и Божій-тъ пжтъ въ истинж поучавашъ, и отъ
никого не тя е грыжа; защото не гледашъ на
17 лице на человекы-тъ. Кажи ни прочее, ты какъ
мнишь? право ли е да давамы данъ на Кесаря,
18 или не? А Іисусъ позна лукавство-то имъ, и
рече: Защо мя искушавате, лицемѣри? Пока-
19 жѣте ми монетж-тж на дань-тж. И тѣ му до-
20 несохж единъ пѣнязь. И казува имъ: Чій е той-
21 зи образъ и надписъ-тъ? Казуватъ му: Кеса-
ревъ. Тогази имъ казува: Като е тѣй, отдавай-
22 те Кесареви-тъ Кесарю, а Божіи-тъ Богу. И
като чухж зачудихж ся, и оставихж го и оти-
дохж си.
23 Въ сжщій-тъ день дойдохж при него Садду-
кеи, които казуватъ че нѣма въскръсеніе; и по-